

РЕШЕНИЕ

№ 17855

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12268** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Л. Е. С., чрез адв. С. П., срещу отказ на директор на Дирекция "Социално подпомагане" – К., обективиран в писмо с изх. № НАР19/Д-КН/2518/22.10.2024 г., за освобождаване от заплащане на годишна винетна такса за ползване на платената пътна мрежа по заявление-декларация с вх. № НАР19/Д-КН/2518/21.10.2024 г., потвърден с Решение № 10-РД06-0020/12.11.2024 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – К..

Жалбоподателят поддържа, че обжалваният акт е незаконосъобразен и неправилен. Поддържа, че актът на директора на ДСП – К. не отговаря на изискванията за форма и мотивираност и противоречи на материалноправните разпоредби. Поддържа, че отговаря изцяло на изискванията на чл.10в от Закон за пътищата, тъй като неговият автомобил – лек товарен автомобил категория N1, попада в една и съща категория с пътнически автомобили (с до 8 места) – M1, а именно МПС с обща маса до 3 тона. Прави искане за отмяна на акта.

Ответникът по жалбата - директор на Дирекция "Социално подпомагане" – К., подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Фактическата обстановка не е спорна и се установява от приетите писмени доказателства.

Жалбоподателят Л. Е. С. е подал заявление-декларация № НАР19/Д-КН/2518/21.10.2024г. до директора на ДСП – К., за издаване на безплатна годишна електронна винетка за ползване на платената пътна мрежа на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] – марка С., модел „Б.“, година на

производство 2008г., работен обем на двигателя – 1560 куб. см., мощност – 88.5 к.с. Към заявлението са приложени – свидетелство за регистрация част I за автомобила; ЕР № 91000/30.05.2023г. на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Никола Василев“ АД, с което са определени на жалбоподателя 99 % степен на увреждане, срок на решение – пожизнено, както и полица № BG/22/124002425049/29-07-2024г. за сключена задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите за процесния автомобил, с период на валидност 30.07.2024г. – 29.07.2025г.

На заявителя не са давани указания за отстраняване на нередовности или представяне на допълнителни документи. Отбелязано е на последната страница на декларацията, че е извършена проверка на ЕР на ТЕЛК, както и че „Автомобила е товарен“. С обжалвания акт на директора на ДСП – К., обективиран в писмо с изх. № НАР19/Д-КН/2518/22.10.2024 г., заявителят е информиран, че не отговаря на условията на чл.10в от Закона за пътищата и Наредбата, тъй като автомобилът „не е лек“.

Актът е обжалван по административен ред пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – К., като с Решение № 10-РД06-0020/12.11.2024 г. жалбата е отхвърлена. В тази връзка, на основание чл.98, ал.2 АПК, предмет на обжалване в настоящото производство е първоначалният административен акт – отказът на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – К., обективиран в писмо с изх. № НАР19/Д-КН/2518/22.10.2024 г.

В съдебното производство е приета като доказателство разписка за платена годишна винетка за процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , тип: Лек автомобил, Категория: К3<= 3.5т., с валидност от 30.10.2024г. до 29.10.2025г., на стойност 87 лева.

Тези обстоятелства, не са спорни между страните.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, без да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдържа ясна разпоредителна част – отказ заявителя да бъде освободен от заплащане на винетна такса, както и мотивите за това – тъй като автомобилът не е лек, поради което и съдът приема, че е спазена изискуемата форма за административен акт. Спорният по делото въпрос е дали са налице материалноправните предпоставки, заявителят да бъде освободен от заплащане на винетна такса по реда на чл.10в Закон за пътищата.

Цитираната норма гласи, че лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност или вид и степен на увреждане се освобождава от заплащане на винетна такса за един лек автомобил - негова собственост или съпружеска имуществена общност, с обем на двигателя до 2000 куб. см и мощност до 117,64 kW (160 к.с.), или за електрически автомобили с мощност на мотора до 117,64 kW (160 к.с.) по ред, определен с наредба на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на труда и социалната политика. Наредбата - Наредба № Н-19 от 2.12.2008 г. издадена от министъра на транспорта и министъра на труда и социалната политика, обн., ДВ, бр. 107 от 16.12.2008 г., урежда заявления-декларации за получаване на годишни безплатни електронни винетки, да се подават в дирекциите "Социално подпомагане" – пар.2 от ПЗР, както е сторил в случая и жалбоподателят.

Видно е от писмените доказателства и не се оспорва, че с цитираното по-горе ЕР на ТЕЛК на жалбоподателя е определена степен на увреждане над 50 на сто (99 %); че той е собственик на МПС С. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , както и, че МПС е с обем на двигателя до 2000 куб. см. (в случая 1560 куб. см.) и мощност до 117,64 kW (в случая 66 kW), тоест налице са визираните в чл.10в, ал.1 ЗП условия за степен на увреждане на лицето – собственик на автомобила, за обем на двигателя и мощност на автомобила. Основанието да му бъде отказано освобождаването от заплащане на винетна такса за автомобила е, че то се прилага само за винетни такси за леки автомобили, а автомобилът, за който се иска да бъде отпусната безплатна винетка е товарен, по смисъла на §6, т.12 от ДР на ЗДвП, поради което не отговаря на условията.

Неправилно административният орган, при преценката дали са основанията за освобождаване от заплащане на винетна такса по реда на чл.10в, ал.1 ЗП, е взел предвид класификацията на автомобили в зависимост от предназначението им, легално определена в §6, т.12 от ДР на ЗДвП. Законът за движението по пътищата урежда правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове. Целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства – чл.1, ал.1 и ал.2 от ЗДвП. Подадената от жалбоподателя молба-декларация пред директора на ДСП, касае обществените отношения свързани с ползването, управлението и стопанисването на пътищата, които обществени отношения се уреждат от Закона за пътищата на основание чл.1, ал.1 ЗП. Конкретно условията за ползване на пътищата от републиканската пътна мрежа, изрично са уредени в глава трета от ЗП – „Ползване“. За нуждите на класификацията на пътните превозни средства и тяхното разграничение с оглед съществуващите две системи на таксуване за ползване на пътната мрежа, ЗП въвежда друг критерий – общата технически допустима максимална маса. Така, съгласно чл.10а, ал.7 от ЗП, винетна такса се заплаща за следните пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона: 1. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; 2. моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари; 3. моторни превозни средства с повишена проходимост, както и за къмпинг автомобили от категория М1, независимо от общата им технически допустима максимална маса (ал.7а). Изключение от това правило е предвидено във вече цитираната разпоредба на чл.10в, ал.1 от ЗП, съгласно която лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност или вид и степен на увреждане се освобождава от заплащане на винетна такса за един лек автомобил - негова собственост или съпружеска имуществена общност, с обем на двигателя до 2000 куб. см и мощност до 117,64 kW (160 к.с.), или за електрически автомобили с мощност на мотора до 117,64 kW (160 к.с.). С оглед систематичното място на разпоредбата – в глава трета от ЗП – „Ползване“ и обществените отношения, които засяга, а именно свързани с ползването на републиканската пътна мрежа, а не с правилата за движение по пътищата, следва да се приеме, че използваният в чл.10в, ал.1 ЗП термин „лек автомобил“ има предвид пътно превозно средство съгласно разграничението в чл.10а, ал.7 от ЗП, която норма урежда същите обществени отношения и е в същата глава трета от ЗП. Тълкувайки систематично разпоредбите, съдът приема, че притежаваният от жалбоподателя автомобил попада в приложното поле на чл.10а, ал.7, т.1 ЗП – МПС с допустима максимална маса до 3,5 тона, което има най-малко четири колела и е предназначено за превоз на пътници. Това МПС попада и в приложното поле на разпоредбата на чл.10в, ал.1 ЗП, което е видно и от вида на платената за него годишна винетка – разпечатка от която е приета като писмено доказателство по делото. Отразено е на разписката, че винетната такса е платена за М. „Тип: Лек автомобил“. При наличие и на другите предпоставки на чл.10в, ал.1 ЗП, сезираният орган е следвало да освободи жалбоподателя от заплащане на винетна такса за притежавания от него автомобил - С. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , поради което постановеният отказ е материално незаконосъобразен и следва да бъде отменен по жалбата на Л. Е. С..

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК, право на разноси има жалбоподателят. Претендира сумата от общо 1010 лева, от които 10 лв. – платена държана такса и 1000 лв. – адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 21.11.2024г. Ответникът релевира възражение по чл.78, ал.5 ГПК, което съдът намира за неоснователно, тъй като платеният адвокатски хонорар, не е прекомерен с оглед извършените по делото процесуални действия. На основание §1, т.6 от ДР на АПК, разносните следва да бъдат поети от Агенция за социално подпомагане.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Е. С., отказ на директор на Дирекция "Социално подпомагане" – К., обективиран в писмо с изх. № НАР19/Д-КН/2518/22.10.2024 г., за освобождаване от заплащане на годишна винетна такса за ползване на платената пътна мрежа по заявление-декларация с вх. № НАР19/Д-КН/2518/21.10.2024 г., потвърден с Решение № 10-РД06-0020/12.11.2024 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – К..

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане, да заплати на Л. Е. С. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 1010 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: